

I 40 år har nationell bön stått i fokus:

Claes-Göran Bergstrand har Sverigebönen på sitt hjärta

Han har sina rötter i väckelsebygderna i Dalarna och efter pastorsutbildning och tjänst i en baptistförsamling i Jämtland kallades Claes-Göran Bergstrand till Ebeneserkyrkans omfattande sociala arbete bland missbrukare på Söder i Stockholm. Men bönelivet och bönens betydelse på nära håll, liksom i nationella och internationella sammanhang har sedan blivit ett signum för Claes- Göran. Mötet med pingstmissionären och pastorn Kjell Sjöberg på 1970-talet ledde till en stor utmaning. I bönestjänsten för Sverige har han funnits med i 40 år. Bön för riksdag, regering, media och kultur, familj och skola, Israel och Mellanöstern hör till återkommande böneämnen i Sverigebörens samlingar på torsdagar i Citykyrkan i Stockholm.

Mitt i skärningspunkten för människors kommande och gående på väg hem eller bort möts vid på Centralen i Stockholm för ett samtal om strategisk, målmedveten, uthållig bön. Det är ett uppdrag ganska många kan säga ja till först, men sedan inte alltid orkar med i uthållighet när kampen mellan ljus och mörker tilltar nationellt och internationellt.

- På nyårsvaka 1975 i Citykyrkan i Stockholm hörde jag Kjell Sjöberg tala och samtidigt upplevde jag ett tilltal från Gud att den mannen som står där framme ska du samarbeta med, berättar Claes-Göran Bergstrand.

Vid den här tiden hade han lämnat Ebeneserkyrkans sociala arbete och kallats till riksevangelist inom Svenska Baptistsamfundet.

Bönevision för Sverige

Kjell och hans fru Lena hade kommit tillbaka till Sverige efter en period som missionärer i Pakistan, men hade också hunnit med ett besök i Sydamerika, varifrån han fått med sig en stark vision till Sverige om en riksomfattande evangelisation efter bland annat besök i Argentina.

På våren 1976 träffades Claes-Göran och Kjell och snart hade en bönevision för Sverige, fötts. Rune Brännström, Sten-Åke Bredmar, PerInge Pihlström och Gunne Oskarsson blev ett team tillsammans med Kjell och Claes-Göran.

- Först var det Kjells vision från Sydamerika att så brett som möjligt under en begränsad period nå så många som möjligt i Sverige med evangeliet. I kontakten med samfundsledarna var Örebromissionen och Frälsningarmén positiva medan Baptistsamfundet var avvaktande. När vi möttes och samtalande om de svar vi fått från de flesta samfunden insåg vi att det behövde mobiliseras ett bönearbete i församlingarna innan det var moget för en större gemensam evangelisationssatsning.

Från hösten samma år bildades en förening, Förebedjare för Sverige, och ett speciellt bönebrev med information utmaningar och böneämnen gick ut med viss regelbundenhet. Förebilder till nationellt bönearbete fanns i Danmark, USA, England och Tyskland. Pastor Sven Nilsson i Örebro fanns också med och han hade god kontakt med den danske förbönsledaren Johannes Facius. Under en tid var även Lars Enarsson och Per-Åke Eliasson med i ledningsteamet.

Krävs det inte en speciell kallelse för människor som går in i denna form av målmedveten nationell bön?

- Absolut. De flesta kristna ber, men att komma tillsammans och be för så tydliga nationella böneämnen var inte lika självklart när vi började denna bönestjänst.

Nationellt böneansvar

Det nationella bönearbetets initiativtagare ordnade olika bönekonferenser där man undervisade om nationellt böneansvar.

- Det var viktigt att undervisa vad en förebedjare är. Att ge sig hän kring stora nationella böneområden innebär en andlig konflikt och en kamp mellan ljus och mörker. Men när fienden ser att människor hängivet möts tillsammans i effektiv bön, då måste han backa. Det har jag sett på många olika sätt under åren. Men att vara en förebedjare innebär oftast ett pris att betala. Det är lätt att bli misstolkad, förtalad. Men naturligtvis har jag själv inte gjort allt rätt genom åren.

Kampen för ett uthålligt gemensamt bönearbete har varit påtaglig, inte minst i huvudstaden Stockholm.

- Vi har startat upp gång på gång och människor har betonat hur viktigt det är med denna gemensamma bön för vårt land, men efter bara något halvår kan det märkas att inte samma engagemang finns. Men nu håller något på att hända och allt fler bedjare sluter upp.

Nyckelområden

Kjell Sjöberg tog initiativ att samla förebedjare och be för Stockholm och för Sverige, för riksdag och regering, kulturområden, media, skolan med mera.

- Tisdagar låg fokus på bön för internationella frågor och mission i världen och på torsdagar var det Stockholm och Sverige Människor kom från olika håll både i Stockholm och ibland utifrån landet. Tidigare Wycliffemissionären Mildred Fagerström och hennes man blev nyckelpersoner och Mildred var verkligen en klippa i detta bönearbetet, fortsätter Claes Göran Bergstrand.

Några år runt millennieskiftet var Claes-Göran medarbetare till Carl-Erik Sahlberg i Klara kyrka. Då togs initiativet till en nystart i förbönstjänsten för landet. I fokus stod att göra Svenska flaggans dag till en nationell bönedag. Sverigebönen är en fortsättning på denna bönetjänst som leds av Torbjörn Ehrling, Helsingborg, ordförande, Patrik Sandberg, Ann Nilsson, Citykyrkan, Mona Stockman, Frälsningarmén, Hans Lundaahl, Göteborg, Svenska kyrkan och Anna Ekwall, ledare för Kings Kids.

Sverigebörens förebedjare möts i Citykyrkan varje torsdagslunch och fokuserar på Stockholm och Sverige. Böneområden är sju samhällspelare som regering **och** riksdag, kungahus, massmedia, kultur, näringsliv, skola-utbildning, den kristna församlingen, familjen.

- Förutom dessa böneområden ber vi för det som är aktuellt just nu. Under en tid har vi bett för vår utrikesminister Margot Wallström och Sveriges agerande gentemot Israel med erkännande av en palestinsk stat.

Bönevandring för riksdagen

Inför riksdagens nya arbetsår och öppnande i september gjorde man en bönevandring kring Riksdagshuset, passerade regeringsbyggnaden Rosenbad, Kungahuset och bad för riksdagens ledamöter, statsminister Stefan Löfven och regeringens ledamöter .

- Nu blir det en ny sådan bönedag och bönevandring den 12 september, dagen före riksdagsårets inledning. Initiativet till detta har tagits av prästen Peter Artman, som under ett antal år deltagit i europeiska böneveckor i de huvudstäder, som har valts till EU:s ordförandeland varje halvår.

Claes-Göran Bergstrand, Ingemar Helmnér och Hans Lundaahl har uppdraget att leda Sverigebörens olika bönehelger runt om i Sverige under året. Sedan finns det bönesamordnare i varje län i Sverige, som kallar till bönesamlingar för det området. Dessa länsrepresentanter möts sedan en heldag och delar med sig av sina erfarenheter av regionala bönesamlingar.

Vare sig man möts regionalt i landet eller i Stockholm finns både nationella och internationella fokusområden. Internationellt är det just nu valet i USA i höst, FN, ISIS härjningar, efterträdaren till FN:s generalsekreterare Ban ki Moon, Israel och Mellanöstern med mera.

- Kjell Sjöberg lyfte frågan om de nordiska länderna och böneengagemanget för dem. I april blir det en bönekonferens för Norden på Åland. Patrik Sandberg har fått goda kontakter med Finland för att nämna några nordiska områden.